

D 20 -

C A R L N I E L S E N
T I D A N S K E
S M A A S A N G E

BORUPS MUSIKFORLAG
PALÆGADE 2. KØBENHAVN. K.

C O P Y R I G H T
1 9 2 6

I n d h o l d:

Nr.	1. Jeg ved en Lærkerede	Side	4.
„	2. Solen er saa rød, Mor	„	5.
„	3. Tyst som Aa	„	6.
„	4. Spurven sidder stum bag Kvist.....	„	7.
„	5. Den Spillemand spiller paa Strenge	„	8.
„	6. Naar Smaabørn klynker	„	9.
„	7. Grøn er Vaarens Hæk	„	10.
„	8. Jeg lægger mig saa trygt til Ro.....	„	11.
„	9. O, hvor jeg er glad i Dag	„	13.
„	10. Den danske Sang.....	„	14.

CARL NIELSEN.

Livligt.

1. Jeg ved en Lær - ke - re - de. Jeg
 2. I Re - den er der Un - ger, og
 3. Og de to gam - le Lær - ker, de
 4. Jeg lu - rer bag en Slaa - en. Der
 5. For Ræ - ven han vil bi - de, og

si - ger ik - ke mer. Den fin - des paa en
 Un - ger - ne har Dun. De pip - per, de har
 fly - ver tæt om - kring. Jeg tænk - te nok, de
 staar jeg gan - ske nær. Jeg ræk - ker mig paa
 Dren - gen sam - le Bær. Men in - gen skal faa

He - de, et Sted, som in - gen ser.
 Tun - ger og Re - den er saa lun.
 mær - ker, jeg gør dem in - gen - ting.
 Taa - en og hol - der paa mit Vejr.
 vi - de, hvor Lær - ke - re - den er. *Harald Bergstedt.*

II.

Jævnt skridende.

1. So - len er saa rød, Mor, og Sko - ven blir saa
 2. Him - len er saa stor, Mor, med kla - re Stjer - ner
 3. Hvor - for bli'r det Nat, Mor, og kold og bit - ter

sort. Nu er So - len død, Mor, og Da - gen gaa - en
 paa. Hvem mons - tro der bor, Mor, paa Stjer - nen i det
 Vind? Hør den lil - le Kat, Mor, den mja - ver og vil

bort. Ræ - ven gaar der - u - de, Mor, vi laa - ser vo - res
 Blaa? Tror du, der er Dren - ge, Mor, der kig - ger ned til
 ind. Maa - ger - ne og Ter - ner - ne har in - gen Sted at

Gang. Kom sæt dig ved min Pu - de, Mor, og syng en lil - le Sang.
 mig? Og tror du, de har Sen - ge, Mor, og so - ver li' - som jeg?
 bo. Aa hør, nu syn - ger Stjerner - ne, de syn - ger mig til Ro.

Harald Bergstedt.

III.

Jævnt glidende.

1. Tyst som Aa i En - gen rin - der, spej - ler
 2. U - den Brov - ten, blom - ster - bro - get som en
 3. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me gror dets

Him-mel, Sky og Jord; bæ - rer Spro - get vo - re Min - der, hvad der
 Eng i Som - mer - flor, glim - ter, ly - ser duf - ter Spro - get af vor
 Rig - dom, naar vi gror. Mo - ders - maal har aab - ne Ar - me, fav - ner,

var og hvad der gror. Tyst som Aa i En - gen rin - der, rent og
 e - gen mil - de Jord. Tyst som Aa - en, blom - ster - bro - get, klart og
 løf - ter som en Mor. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me vok - se

stil - le er vort Ord, rent og stil - le er vort Ord.
 fro - digit er vort Ord, klart og fro - digit er vort Ord.
 skal det dan - ske Ord, vok - se skal det dan - ske Ord.

Helge Rode.

IV.

Stille, men ikke for langsomt.

1. Spur-ven sid- der stum bag Kvist; saa-mænd om ej det fy- ger,
2. Mor kan næp-pe se sit Spind og næp-pe Traa-den ma- ge;
3. Far tar ned saa tung en Bog, med Gud han hvi-skær sam-men,
4. Her ved Mo-ders gam-le Rok hun lær-te mig at sta- ve,

Kaal-gaard-pi-len pi-ber trist for Nor-den-blæ-stens By-ger.
hej, da bæ-res Ly-set ind og stil-les i sin Sta-ge.
fam-ler lidt ved Spændets Krog og luk-ker med et: A-men,
syn-ge om „den hvi-de Flok“ og „al hans Naa-de-ga-ve“

Lul-lul, Rok-ken gaar støt i Mo-ders Stu-e,
Lul-lul, Rok-ken gaar Te-nens rap-pe Vin-ge
Lul-lul, Rok-ken gaar En-som-he-den syn-ger,
Lul-lul, Rok-ken staar; men dens Nyn og San-ge

og jo me-re Vin-den slaar, des-mer faar Ar-nen Lu-e.
o-ver Fyr-re-bjæl-ken saar en Skok af Skyg-ge-rin-ge.
Mul-met tæt om Ta-get staar, og Sne-en gaar i Dyn-ger.
ve-mods-fuldt mod Hjer-tet gaar, naar Kvæl-de-ne blir lan-ge.

Jeppe Aakjær

V.

Meget livfuldt.

6
8

1. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - ge, saa
 2. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - ge, saa
 3. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - ge, med

mp stacc.

rapt hans Bu - e kan gaa! da flok - kes de Pi - ger og
 rapt hans Fing - re kan gaa! ja vel I Pi - ger og
 Fo - den han Tak - ten mon slaa. Der dan - ser de Pi - ger og

Dren - ge, om - kring ham sto - re og smaa.
 Dren - ge, en rig - tig Dans skal I faa.
 Dren - ge, saa rapt de - res Ben kan gaa. *M. Damm.*

d = 76

VI.

Jævnt glidende.

6
8

1. Naar Smaa - børn klyn - ker ved Af - ten - ti - de, vil
 2. Og naar du læg - ger din Kind paa Pu - den, mens
 3. Men væk - ker Mor dig med Kys paa Mun - den, er
 4. Der ov - re so - ver nu Folk om Da - gen, og

p

ik - ke le - ge, vil ik - ke ri - de paa He - sten, som hed - der
 Maa - nen tit - ter i - gen - nem Ru - den, saa hvi - sker sag - te den
 O - le li - ge med et for - svun - den. Og vil du vi - de, hvor
 O - le hjæl - per dem, det er Sa - gen; men naar vi at - ter faar

A - bild - graa, saa er det O - le, som ban - ker paa.
 lil - le Mand: „Nu vil vi ri - de til Drøm - me - land.“
 han blev a', jeg tror han løb til A - me - ri - ka.
 Lam - pen tændt, er O - le hjem - me, og Rej - sen endt.

Chr. Dabelsteen.

poco rall.

VII.

Ungdommelig bevæget.

A musical score for three voices (Soprano, Alto, Tenor) and piano. The vocal parts are in 2/4 time, treble clef, and B-flat key signature. The piano part is in 2/4 time, bass clef, and B-flat key signature. The vocal parts sing a Danish folk song with lyrics: "1. Grøn er Vaa-rens Hæk, Kaa - ben ka - stes
2. Nu har Vi - ben Æg, Pi - len dyg - tig
3. Sven - den med sin Brud gaar i Ha - ven". The piano part includes dynamic markings like 'mf' and harmonic changes.

Musical score for 'Jomfruer sig' featuring lyrics in Danish and piano accompaniment. The score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and includes lyrics: 'væk, Skæg, ud, Jom - fru - er sig alt paa Vol - den og Vi - o - len smaat paa Vol - den paa de grøn - ne Sko hun sy - nes'. The bottom staff shows a piano accompaniment with bass and treble clefs.

so - - le; Luf - ten er saa
 pip - - per; Gaa - sen si - ne
 dan - - se; ak, hvor er hun

smuk,
smaa
let,

de - res Læng - sels - suk
læ - rer flit - tig gaa,
Fo - den er saa net.

ken - des let paa de - res Sil - ke - kjo - - le.
Ska - den vin - dig med sin Ha - le vip - - per.
Po - gen sæl - ger til dem grøn - ne Kran - - se.

4.

Storken er saa travl
højt paa Bondens Gavl,
og de røde Fødder Næbet slibe;
Høkren med sin Viv
gaard for Tidsfordriv
med sin sølvbeslagne Merskumspibe.

5.

Hulde Piger smaa,
røde, hvide, blaa,
sende deres Blikke rundt som Pile,
og som Krigerflag
i det kælne Slag
Silkebaand fra Liljenakken ile.

6.

Aftnen driver paa,
mens de skønne gaa,
bare de dem ikke skal forkøle.
Hvilken yndig Strøm,
Barmen blir saa øm,
man mit Hjerte kan paa Vesten føle.

7.

I den tavse Nat
som en stor Dukat
Maanen stænger Guld paa alle Grene.
Ak, de skønne svandt
jo fra hver en Kant.
Det er tungt, man skal gaa hjem alene.

Poul Møller.

VIII.

Stille.

1. Jeg læg-ger mig saa trygt til Ro, som
Tak for Da-gen lys og klar, for
i din Va-re-tægt, o Gud! mig

pp

Fug-len hist i Sko - ve, thi du min Gud, du vaa-ger jo for
hver dens Lyst og Glæ - de! Hjælp al - le dem, som Smerter har, trøst
selv og mi - ne kæ - re og styrk mig, saa jeg di - ne Bud kan

1.-2. 3.

mig naar jeg vil so - ve! 2. Hav
al - le dem, som græ - de! 3. Hold
tro og ly - dig væ - re. *Chr. Winther.*

poco rall. *poco rall.* *dim.*

IX.

Meget livligt.

1. O, hvor jeg er glad i Dag! Bø-gen hej-set har sit Flag
 2. Sko-ven er det bed-ste Slot: slip-per in-den-for man blot,
 3. O, hvor jeg er glad i Dag, Vaa-ren vun-det har sin Sag,

o - ver al - le Stran - de. Sva-len hvi - ner gen - nem Luft, ✓
 vil man ej til - ba - ge; læn - ge - re og læn - ger ind,
 Mør - ket maat-te svin - de. Bø - gens un - ge, fri - ske Blad

der er Sang og Lys og Duft o - ver Danmarks Lan - - de.
 blin-det blødt af Drømmens Spind, la - der du dig dra - - ge.
 fæ - ster i min Hat jeg glad, jeg vil og-saa vin - - de.

M. Rosing.

X.

Bredt og mildt.

mp

1. Den dan - ske Sang er en
2. Al Sjæl - lands Yn - de og
3. Saa syng da, Dan - mark, lad

ung, blond Pi - ge, hun gaar og nyn - ner i
Jyl - lands Væl - de, de tven - de Klan - ge af
Hjer - tet ta - le, thi Hjer - te - spro - get er

Dan - marks Hus, hun er et Barn af det
Blidt og Haardt skal San - gen rum - me for
Vers og Sang, og læ - re kan vi af

hav - blaa Ri - ge, hvor Bø - ge lyt - ter til
ret at mel - de om, hvad der in - derst er
Nat - ter - ga - le, af Lær - ken o - ver den

p

Bøl - gers Brus. Den dan - ske Sang naar den
os og vort. Og Ti - der skif - ter, og
grøn - ne Vang. Og Blæ - sten su - ser sin

dy - best klin - ger har Klang af Klok - ke af
Sæ - der mild - nes, men Kunst og Kamp kræ - ver
vil - de Vi - se, og Stran - den drø - ner sit

f

Sværd og Skjold. I - mod os bru - ser paa
sta - dig Staal: det Al - ter - baal, hvor vor
Høj - tids - kvad. Fra He - dens Lyng som fra

bre - de Vin - ger en Sa - ga - to - ne fra He - den - old.
Sjæl skal ild - nes, det flam - mer he - dest i Bjar - ke - maal.
Sta - dens Fli - se skal San - gen løf - te sig, ung og glad.

Kai Hoffmann.

Sange med Klaver.

- Karl Bienert*: Liebeslieder Kr. 3.—
Ebbe Hamerik: Flodsang af „Stepan“ Kr. 2.—
Thomas Laub: Tolv Viser og Sange Kr. 3.—

Sange med Orgel (Klaver).

- E. Bangert*: Kongelig paa Tærskelen Kr. 1.20
Thomas Laub: Aandelige Sange Kr. 4.—
 (udg. af Samf. „Dansk Kirkesang“)
Kai Senstius: Vor Fader har Lys... Kr. 1.—
 „ Tunge, mørke Natteskyer..... Kr. 1.—
 „ Sig Maanen langsomt hæver Kr. 1.—

Damekor.

- C. E. F. Weyse*: Trestemmige Sange Kr. 2.—
Thomas Laub: 30 Danske Sange Kr. 3.—

Mandskor.

- Jørgen Bentzon*: Vesterhavet Kr. 0.50
 " Søvn..... Kr. 0.50
 " I Vandretiden Kr. 0.50

